

Posudek vedoucí práce

Autor/ka: Kateřina Rýdlová

Název práce: Láska a válka: život a smrt v ugaritské literatuře (kontext tématu lásky a smrti na starověkém Předním východě)

Vedoucí práce: ThDr. Eva Vymětalová Hrabáková, Th.D.

Oponent/ka: doc. Jiří Beneš, Th.D.

Téma a zaměření bakalářské práce studentka Kateřina Rýdlová zvolila na základě motivace, plynoucí z poměrně intenzivní dvouleté práce s transkripcí ugaritských textů a četby komentářů k této starověké předovýchodní literatuře. Práce splňuje požadavky kladené na akademickou práci tohoto charakteru ve všech směrech. Rozsahem, strukturou i povinnými částmi.

Studie je neobvyklá svou originalitou i svébytností, jež hodně vypovídá o její autorce. K. Rýdlová se dobře seznámila s ugaritskou literární tradicí, způsobem zápisu a překladovými vyjadřovacími prostředky. Je tedy třeba přiznat, že se v případě této studie jedná o filologickou práci s okrajovým religionistickým rozbohem a výkladovými poznámkami. Pro psaní svého odborného pojednání se K. Rýdlová na základě doporučení vedoucí práce rozhodla psát v tzv. autorském plurálu, první osobě množného čísla. Jedná se o často používanou konvenci psaní odborných textů.

Pozitivně:

Těžištěm práce je jednoznačně první kapitola *Anat v ugaritské literatuře* (s. 9-37), kde autorka pracuje s vlastním překladem ugaritských textů. Překlad je dle mého soudu živý, čtivý a dokáže vzbudit pozornost, a to zejména u dospívajících čtenářů. Po další jazykové úpravě by některé pasáže jistě mohly posloužit jako zdroj religionistické čítanky pro střední školy. (Modernější český překlad uvedených pasáží mi není dosud znám). Autorčin originální překlad vychází z důkladného jazykového rozboru a počátečního studia sémantiky. Složitě jazykové rozpravy je schopna čtenáři představit napínavou formou, bez snížení kvality výpovědi. Autorka nejdříve pracovala se slovníky, gramatikami a teprve potom korigovala své překlady s dostupnými komentáři, většinou cizojazyčnými. Pracovala i s díly španělského autora Gregoria del Olmo Leta, který je i díky zprostředkování ugaritského textu do španělštiny téměř nepostradatelným badatelem pro studium ugaritské literatury v kontextu starověkého Předního východu, zejména Hebrejské bible. Diplomantka rovněž zdařile použila ugaritské fonty.

Pro zájemce o religionistické pozadí je zajímavé, že u Anat, věčně panenské bohyně, diplomantka neopomíná ani její mateřský aspekt, vyhlížející k následníku Baalova díla. Setkáme se tak s podtržením dichotomické symboliky „panenské“ matky.

Kriticky:

Vadou na Anatině i autorčině literární kráse je kompilační přehledový charakter druhé kapitoly. Seriózní rozbor a vyhodnocení tématu života a smrti v *Písni písní* by měly být pojednány s větším ponorem do jazykového a myšlenkového prostředí tohoto biblického textu.

V této souvislosti se tedy Kateřiny Rýdlové dovoluji zeptat, jak a v jaké podobě mohla postava ugaritské bohyně Anat, respektive Ašarty ovlivnit její charakteristiku v Tanachu?

Zbytečné jsou pak nedostatky formálního charakteru, překlady, občasné gramatické chyby, vypadlá slova např. vzdušnou *čarou* (s. 21). Větším prohřeškem je absence číslování stránek a skutečnost, že seznam primární i sekundární literatury není důsledně seřazený podle abecedy. V této oblasti si

dovolují požádat o následnou opravu. Pokud však při obhajobě Kateřina Rýdlová všechny výše uvedené výtky logicky zdůvodní a formální nedostatky napraví, nevidím důvod, abych jí za kvalitní a precizní práci s původním textem v první kapitole nenavrhl náležité ohodnocení. Navrhuji hodnocení **výborně (1)**.

Ve Velkém Újezdě,

Vypracovala: ThDr. Eva Vymětalová Hrabáková, Th.D.

27. srpna 2020